Admont, 2. Drittel 12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26385
Copyright: Admont, Benediktinerstift

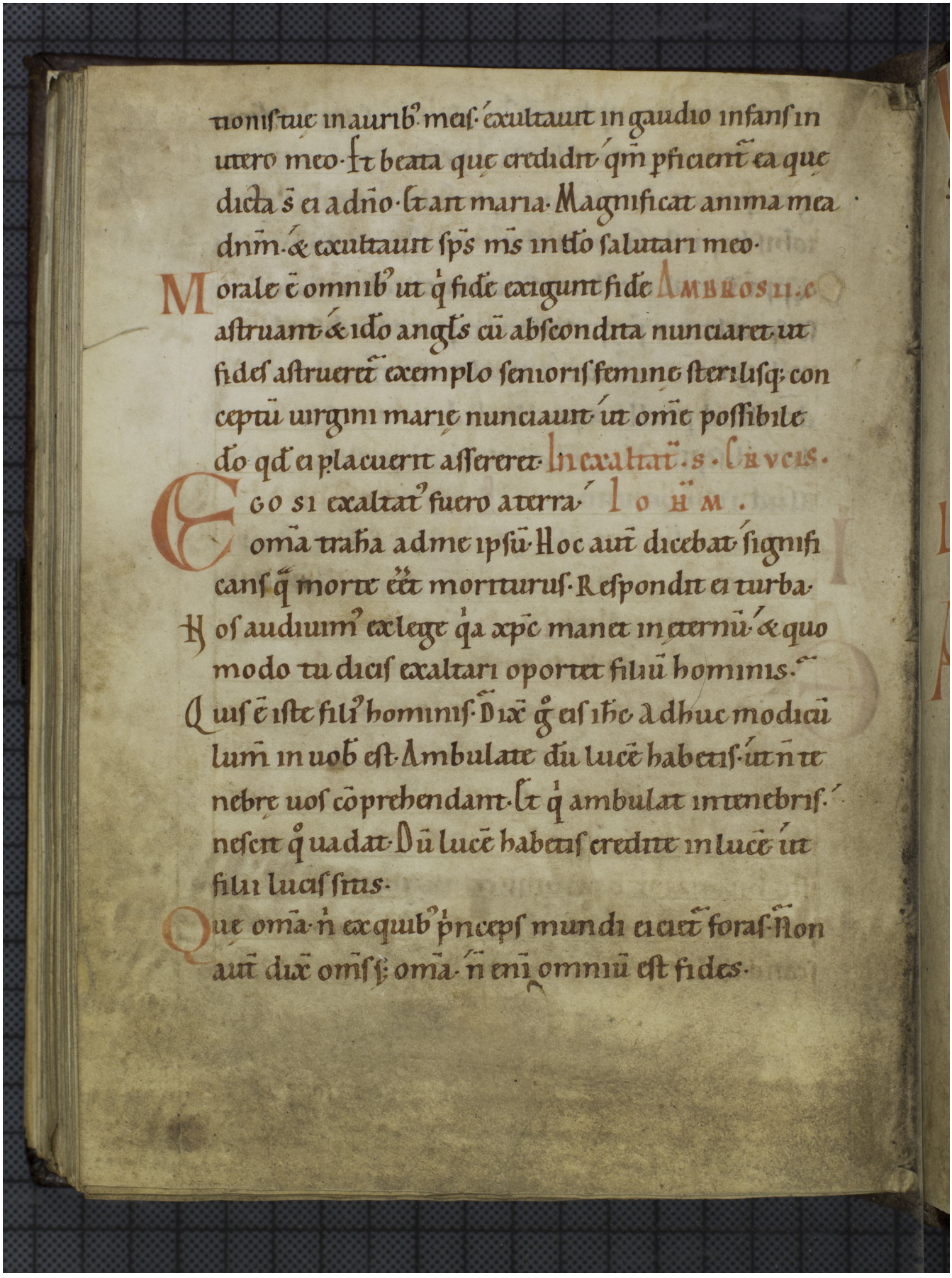

tionis tue in auribꝰ meis. exultauit in gaudio infans in
utero meo. Et beata que credidit qm̃ ꝓficient ea que
dicta s̃ ei a dn̄o. Et ait maria. Magnificat anima mea
dn̄m. & exultauit sp̃s m̃s in deo salutari meo.

Morale c̃ omnibꝰ ut q̄ fidē exigunt fidē AMBROSII.C
astruant. & ideo angls cū abscondita nunciaret ut
fides astruer̃ exemplo senioris femine sterilisq; con
ceptū uirgini marie nunciauit ut om̃e possibile
d̄o qđ ei placuerit assereret. In exaltat̃. s. Crucis.

Ego si exaltatꝰ fuero a terra. Iohn.
omn̄a traha ad me ipsū. Hoc aut̄ dicebat signifi
cans q̄ morte ēt moriturus. Respondit ei turba.
Nos audiuimꝰ ex lege q̄a xp̄c manet in eternū. & quo
modo tu dicis exaltari oportet filiū hominis. Quis
ē iste filꝰ hominis. Dix̄ ḡ eis ihc adhuc modicū
lum̄ in uob̄ est. Ambulate dū lucē habetis. ut n̄ te
nebre uos c̄oprehendant. Et q̄ ambulat in tenebris.
nescit q̄ uadat. Dū lucē habetis credite in lucē ut
filii lucis sitis.

Que om̃a. n̄ ex quibꝰ p̄nceps mundi eiciet̃ foras. Non
aut̄ dix̄ omnss; om̃a. n̄ enī omniū est fides.